

Styrelsen för Föreningen Finlands Dövblinda rf år 2014

På bilden styrelsen år 2014. I bakre raden från vänster: **Timo Närhi**, **Sanna Paasonen**, **Esko Jäntti** och **Riku Virtanen**. I främre raden från vänster: **Paula Valminen**, **Tuula Hartikainen** och **Seppo Jurvanen** (ordförande).

KÄNSELSPRÖTET

Föreningen Finlands Dövblinda rf:s organisationstidning

1
2014

Förändringar i FPA:s tolkpool
Undervisningspraxis för dövblinda i Finland

Innehåll

Ledaren: Rätt till arbete - sanning eller sägen.....	3
Ingas hälsning.....	4
Förändringar i FPA:s tolkpool.....	5
Paavo Leo Eemil Korhonen 11.5.1946–20.1.2014.....	6
Många sätt att sköta sina FPA-ärenden....	8
Hälsningar från informatören.....	10
Undervisningspraxis för dövblinda i Finland.....	11
Liisa Kauppinen fick FN:s människorättspris.....	14
Styrelsen för Föreningen Finlands Dövblinda rf år 2014.....	16

I mitten på omslagsbilden **Tuula Hartikainen**, styrelseveteran som återvaldes till styrelsen på höstmötet. Till höger om Tuula, **Esko Jäntti**, som höll en paus på ett år och nu valdes in i styrelsen för andra gången, och till vänster ett nytt ansikte i styrelsesammanhang, **Timo Närhi**. Bild: **Kalle Kiviniemi**.

Känselsprötet nummer 2/2014 utkommer vecka 26.

KÄNSELSPRÖTET
ISSN 0358-2280

Utgivare
Föreningen
Finlands Dövblinda rf

Layout
Katriina Ekola

Chefredaktör
Informatören Katriina Ekola,
(Tuija Wetterstrands vikarier
1.2-30.6.2014), tel. 040 753
2026, e-post: tiedotus@kuuro-
sokeat.fi.

Redaktionsråd 2014-2015
Esko Jäntti (ordförande), Veera Lauk-
karinen, Timo Peltomäki, Milla Lindh,
Eila Särkimäki, Jaakko Evonen (sekr)
och Katriina Ekola (Tuija Wetter-
strands vikarier 1.2-30.6.2014)

Tidningen utkommer
4 gånger om året med storskrift

Översättning från finska
Maria Punnonen / Mingela
Pekkolantie 26, FI-59210 Melkonniemi
tel: 040 583 1080
e-post: maria.punnonen@mingela.net

**Abonemang och
adressändring**
Föreningen Finlands Dövblinda rf,
PB 40, FI-00030 IIRIS, p. 040 778
0299, e-post: kuurosokeat@kuuro-
sokeat.fi.

Boktryckeri
Synskadades Centralförbund rf:s
boktryckeri.

Redaktionen förbehåller sig rätten
att använda tidningens artiklar
också på föreningens webbsidor
www.kuurosokeat.fi.

Rätt till arbete - sanning eller sägen

I artikel 23 av FN:s allmänna förkla-
ring om de mänskliga rättigheterna
står: "Var och en har rätt till arbete,
fritt val av sysselsättning, rättvisa
och tillfredsställande arbetsförhål-
landen samt till skydd mot arbets-
löshet." Arbete garanterar utkomst
och möjlighet till ett gott liv.

Det står i vår förenings målprogram
att alla dövblinda har rätt till arbete
och utkomst som motsvarar deras
utbildning eller yrke.

Har föreningen lyckats med detta,
vad har vi fått till stånd? I enlighet
med vårt målprogram betonar vi för
beslutsfattarna att samhällets stöd
till arbetsgivarna är viktigt och att
statens sysselsättningsstöd och
stödet för att anställa fler tolkar
måste ökas. Dessutom bör yrkes-
vägledarnas utbildning utvecklas
så att handledningen förbättras.
Man bör satsa på de ungas möj-
ligheter att få arbete.

Vi ansökte hos Penningautomatfö-
reningen RAY om finansiering för
att sysselsätta två dövblinda ung-
domar. Vi fick ingenting.

Enligt VATES-stiftelsens utredning
är de totala inbesparingarna, då
man anställer en funktionshindrad
person för två år, 30 000 euro med
en lön på inte fullt 1 600 euro och
40 000 euro med en lön på 3 100
euro. Det finns 220 000 funktion-
shindrade personer i arbetsför ål-
der. Av dem har ca 40 000 arbete
(frivilligarbete inkluderat). Dessu-
tom skulle ca 60 000 personer vilja
arbeta. Ca 60 000 personer har en
utmärkt eller bra arbetsförmåga.

Kunskap och skicklighet finns, men
inte jobb!

Samhället borde mer effektivt ut-
nyttja partiellt arbetsföra människor
som vill dra sitt strå till stacken till
samhällets fromma. Då så sker lind-
ras arbetskraftsbristen, arbetsplat-
sen blir pluralistisk, innoverande
och produktiv och arbetsgivarnas
samhällsansvar förverkligas. Inom
den offentliga ekonomin ökar skat-
teintäkterna och man gör inbespa-
ringar i fråga om socialskyddsav-
gifter och även inom social- och
hälsovårdssektorn.

Många arbetsgivare tvekar ändå att anställa en partiellt arbetsför person. Man är rädd för extra utgifter och oförutsedda risker.

Den av SOSTE (Finlands social och hälsa rf) utgivna Socialbarometern 2013 avslöjar den bistra sanningen om sysselsättningen av partiellt arbetsföra personer. Kommunernas socialchefer, FPA:s byråchefer och cheferna vid TE-byråerna anser att de partiellt arbetsföra befinner sig i en svag position då det gäller sysselsättningen. Arbetsgivarna förebrås för att de inte vågar anställa partiellt arbetsföra personer. Arbetslivet i stort beskrivs som osmidigt. Det finns inte ännu "utrymme" i vårt samhälle för att dra nytta av partiellt arbetsföra personers arbetsinsats.

År för år får allt färre partiellt arbetsföra personer arbete.

Vi behöver personer som förändrar attityder och visar exempel för beslutsfattarna. Det borde finnas arbete och "utrymme" för alla som vill arbeta.

För ögonblicket är rätten till arbete en sägen. Låt oss hoppas att innevarande år blir bättre.

Kai Leinonen
verksamhetsledare ♦

Ingas hälsning

Hej alla Känslsprötets läsare!

Nu är det dags för en ny tidning med många intressanta sidor.

FPA har flyttat hela tolkförmedlingen till Åbo, nu kommer tolkringarna och profilerna att genomgå. Om du vill förändra något kan du vända dig till VATU, läs mer i tidningen.

FPA har utökat möjligheterna att sköta de egna ärendena med att ta kontakt per telefon, via nätet eller beställa tid för möte på FPA kontoret i din kommun.

Vi har nåtts av ett sorgebud, **Paavo Korhonen** somnade in 20.1.2014 i Tammerfors.

Läs om **Ritva Hoikkala** som gjort en undersökning om undervisningen av dövblinda med anpassade undervisnings metoder och material.

Liisa Kauppinen fick människorättspris i FN. Priset delas ut vart 5:te år, en mycket fin utmärkelse för sin insats i arbetet med döva.

Mars räknas till vårmånaderna och jag önskar er en riktigt fin vår!

Inga ♦

Förändringar i FPA:s tolkpool

Vid årsskiftet skedde förändringar i FPA:s tolkpooler för kunder. FPA ser över kundprofiler och tolkpooler under våren. Om du märker att din pool har förändrats, eller om du är rädd att den har förändrats, ta redan nu kontakt med FPA:s Centret för tolkningsservice för handikappade och be att de kontrollerar din pool. Vid behov kan du kontakta din egen distriktssekreterare eller organisationschef **Heikki Majava**. Du kan rapportera också andra problem med tolktjänsten till distriktssekreterarna och organisationschefen.

Kontaktinformation

Besök vid Centret för tolkningsservice för handikappade endast enligt tidsbeställning.

Tidsbeställning per telefon på servicenumret 020 634 2802 (mån–fre kl. 10–15) eller per e-post vatu@kela.fi.

FPA/Centret för tolkningsservice för handikappade, Peltolavägen 3, 20720 Åbo, telefon 020 634 2802, sms 020 634 2900, fax 020 634 1599, e-post vatu@kela.fi, texttelefon 020 634 2813, 020 634 2814

<http://www.kela.fi/web/sv/centret-for-tolkningservice-for-handikappade>

Föreningen Finlands Dövblinda rf

Inga Lassfolk-Herler, distriktssekreterare, Vasaesplanaden 17, 3. vån, 65100 Vasa, telefon 0400 107 302, e-post: inga.lassfolk-herler@kuurosokeat.fi

Heikki Majava, organisationschef, tel. 040 529 3439, epost: heikki.majava@kuurosokeat.fi

Paavo Leo Eemil Korhonen

11.5.1946-20.1.2014

Ett sorgebud nådde oss måndag 20.1.2014. **Paavo Korhonen** hade gått bort.

Paavo Korhonen föddes i Siilinjärvi 1946. Han inledde sin skolgång i skolan för döva i Kuopio och flyttade till Tammerfors år 1957. Paavo var känd som en aktiv och engagerad person. Han hade en vilja och en humor som bar honom genom hela livet.

Då han var ung hade Paavo god syn och han körde flitigt bil. Döva vänner drar sig till minnes en resa från Tammerfors till de dövas sommarhem i Sorva i Nokia. Paavo körde och tre av hans vänner var passagerare. Det började skymma, och Paavos syn hade redan börjat bli sämre. På de krokiga vägarna i Sorva missade han en kurva och resan fortsatte rakt fram och slutade mitt på potatiså-

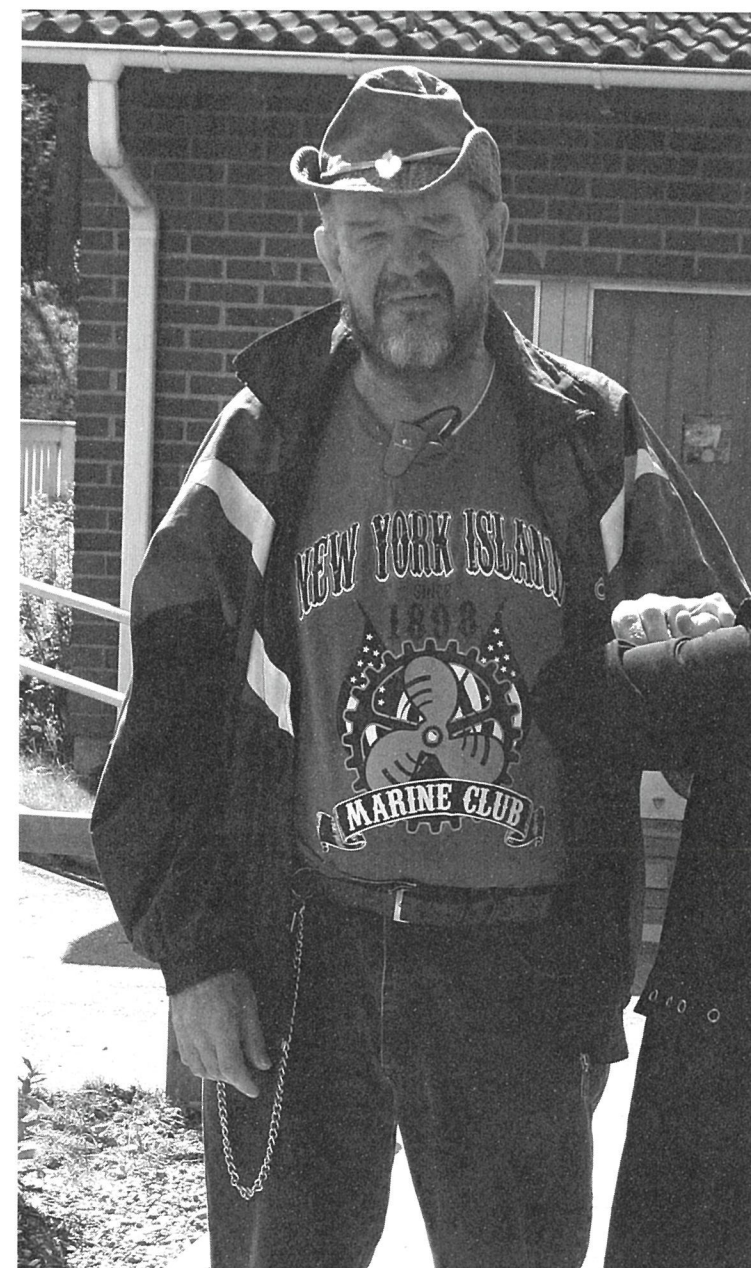
kern. Incidenten avklarades med en liten ersättning och bilen bärgades tillbaka upp på vägen. Strax därefter blev Paavo dock tvungen att avstå från körkortet eftersom synen försvagades alltmer.

Paavo levde alltid till fullo, och hans arbetskarriär var följaktligen mångskiftande. Paavo älskade att upprepa: "Jag har 16 yrken." Två av sina arbetsplatser nämnde han speciellt ofta. En av dem var på bryggeriet Pyynikki Oy i Tammerfors, där han jobbade som lagerarbetare. Samtidigt som han jobbade vid Pyynikki forskade Paavo flitigt i Tammerfors historia, och under senare år var det ganska vanligt att han trots sin försvagade syn visade folk vägen i Tammerfors. Stadens gator och hus var välbekanta, liksom också deras historia. Den som frågade fick sig till livs en sakkunnig föreläsning om vilket

hus som helst. Det andra jobb som Paavo ofta nämnde var den egna cykelverkstaden. Paavo genomgick de yrkesstudier som krävdes och gick upp i arbetet med stor entusiasm. Han rönte ganska stor uppmärksamhet som dövblind cykelreparatör. Kanske var han den enda i hela världen? På cykelverkstaden arbetade han tätt ihop med fastighetsskötaren **Risto Salmela**. Detta yrke blev Paavos sista innan han pensionerade sig.

Föreningen Finlands Dövblinda rf grundades 1971. Paavo Korhonen var en stiftande medlem. Han var också styrelsemedlem och var bl.a. en av dem som förde en petition gällande de dövblindas behov av serviceboende till president **Urho Kekkonen**. Då servicehuset för dövblinda i Tammerfors stod klart flyttade Paavo följaktligen in där år 1984 och bodde kvar där resten av sitt liv.

Släkten var viktig i Paavo Korhonens liv. Han talade ofta varmt om sina syskon och deras familjer och nämnde också ofta sina gudbarn. Hemma hos Paavo fanns en omfattande fotosamling från åtminstone 50 år tillbaka i tiden, och på bilderna kunde man beskåda många tilldragelser som han varit med om tillsammans med släktingar och vänner. Bilderna speglade också hans aktiva livsstil och hans humoristiska livsinställning.

Paavo Korhonen

Paavo jordfästes i de närmaste närvaro i kyrkan i Hervanta 21.2.2014 och en minneshögtid hölls på Aktivitetscentret för dövblinda. Mitt i sorgen efter förlusten drog man sig till minnes detaljer ur Paavos rika liv. Den gemensamma stunden rymde många goda minnen och mycken humor.

Risto Hoikka ♦

Många sätt att sköta sina FPA-ärenden

Text: FPA:s artikel 14.1.2014

Om man har ärende till FPA behöver man inte nödvändigtvis ta sig till en byrå. Ärendet kan skötas också per telefon, över nätet eller med tidsbokning. Kunder som behöver särskilt stöd får personlig service hos FPA.

För många är det mest bekanta sättet att sköta sina ärenden att besöka en FPA byrå. Det finns 186 byråer runtom i landet, där man kan sticka sig in som vanligt. Besök på en byrå är dock inte nödvändigtvis det lättaste och snabbaste sättet att sköta sina ärenden till FPA. FPA har utvidgat sitt serviceutbud, så att kunderna själva kan välja det sätt att sköta sina ärenden på som passar dem bäst i deras aktuella livssituation.

De som är vana att uträtta sina ärenden på webben hittar rikligt med information om förmåner och hur man ansöker om dem på webbplatsen kela.fi. Med hjälp av olika beräkningsprogram kan man räkna ut om man har rätt till någon

form av stöd. Man kan även skicka ansökningar med bilagor över nätet.

Lämna ett meddelande på FPA:s telefonsvarare

Ingen tvingas dock att använda Internet, andra serviceformer har också utvecklats. Om man har svårt att röra sig och det är lång väg till en byrå kan man sköta sina ärenden hemma t.ex. genom att ringa till FPA:s servicenummer. På telefon får man samma service som på en byrå och kundrådgivaren har samma uppgifter på sin dator. Telefonservicen betjänar till klockan sex på kvällen.

På servicenumren når kunderna en kundrådgivare som är insatt i den specifika stödform som de undrar över. Man kan t.ex. muntligen ansöka om sjukdagpenning, rehabiliteringspenning, handikappbidrag för personer över 16 år, vårdbidrag för pensionstagare och bostadsbidrag.

Man kan också lämna ett meddelande och be FPA ringa tillbaka. Då behöver man inte stå i telefonkö, utan kundrådgivaren ringer tillbaka så snart som möjligt.

Man kan också undvika köandet genom att boka tid till en byrå eller till telefonrådgivningen. Tidsbokning lönar sig om det är fråga om en komplicerad situation eller om man har många ärenden att uträtta på en gång. Då kan kundrådgivaren på förhand sätta sig in i situationen. Man kan boka tid per telefon eller på nätet på adressen www.kela.fi/ajanvaraus.

Personligt stöd

FPA erbjuder personlig rådgivning i frågor som gäller arbetsförmåga för personer som återvänder till arbetslivet efter en lång sjukledighet. Det är en serviceform ämnad för kunder som får sjukdagpenning, för att de så snabbt och smidigt som möjligt ska kunna återgå till arbetet eller få tryggad utkomst om arbetsförmågan blir långvarig.

En utbildad arbetsförmågerådgivare tar kontakt med kunder som har upprepade eller långa tider av sjukfrånvaro. Rådgivaren intervjuar kunden och tillsammans gör de upp en plan som stöder återgången till arbetslivet. Rådgivaren informerar till exempel om deltidssjukpenning

och slussar kunden vidare till lämplig rehabilitering. Rådgivaren följer också upp hur åtgärderna framskrider och föreslår vidare åtgärder. Företagshälsovården är ofta inkopplad i arbetsförmågerådgivningen.

Rådgivaren hjälper kunderna att hitta rätt i förmånsdjungeln

Personlig rådgivning kan man få även vid andra tillfällen då livssituationen är svår. Runt om i landet finns utbildade FPA-rådgivare som tar ansvar för kundernas rådgivning i sin helhet och ser till att de får de stöd och tjänster som de behöver i rätt tid. Ytterligare information fås på <http://www.kela.fi/web/sv/specialtjanster>.

Kundrådgivaren kan intervjua kunden antingen på byrån eller på telefon. Sedan gör man tillsammans upp en serviceplan. Senare kan kunden ringa direkt till sin egen rådgivare. Rådgivaren sköter också om kontakten mellan kunden, FPA och t.ex. hälsovården.

Kunderna skickas ofta till FPA-rådgivaren av den instans som har hand om deras vård, t.ex. specialrådgivningsbyråer, socialarbetare på centralsjukhusen och rehabiliteringshandledare. Man kan också själv söka sig till tjänsten, till exempel via tidsbokning.

Läs mera om FPAS: tjänster:
www.kela.fi/web/sv/alla-serviceformer

Tidsbokning på nätet: www.kela.fi/web/sv/tidsbokning

Tolktjänst: www.kela.fi/web/sv/tolk

Svenska servicenummer

På servicenumren betjänas kunder må–fre kl. 8–18:

Arbetslöshetsstöd 020 692 230
Barnfamiljer 020 692 226
Bostadsbidrag 020 692 221
Efterlevandepensioner 020 692 228
Flytta till/från Finland 020 634 0300
FPA-kort/EU-sjukvårdskortet 020 692 223
Handikappbidrag 020 692 231
Pensionsärenden 020 692 222
Rehabilitering 020 692 225
Sjuk 020 692 224
Studerande 020 692 229
Värnpliktig 020 692 220

Mer information: www.kela.fi/web/sv/servicenummer

Hälsningar från informatören

Jag vikarierar informatören **Tuija Wetterstrand** under hennes tjänstledighet 1.2–30.6.2014. Kollegerna och arbetsuppgifterna är redan bekanta eftersom jag har jobbat här förut.

Föreningen Finlands Dövblinda rf har publicerat sina nya webbsidor vid årsskiftet. Adressen är den gamla www.kuurosokeat.fi. Vi tar gärna emot feedback som kan skickas till adressen tiedotus@kuurosokeat.fi.

Jag önskar er alla en solig vår!

Katriina Ekola

tv. informatör,
chefredaktör av Känselförteckningen ♦

Undervisningspraxis för dövblinda i Finland

- Att lära sig i närkontakt med en vuxen

Text och bilder: Ritva Hoikkala

Bland synskadade barn finns sådana som har kombinerad syn- och hörselsnedsättning, barn som kan betecknas som flerhandikappade och som också kunde kallas dövblindfödda eller synhörselskadade. I praktiken varierar beteckningarna med vem som ställer diagnosen och vilken den primära funktionsnedsättningen är. Dövblindhet eller synhörselskada är ett begrepp som innefattar en mycket heterogen grupp av tillstånd, där skadans svårighetsgrad, orsak och debutålder kraftigt varierar. Dövblindhet är alltså en särskild kombination av funktionsnedsättningarna syn och hörsel.

Dövblindhetspraxis?

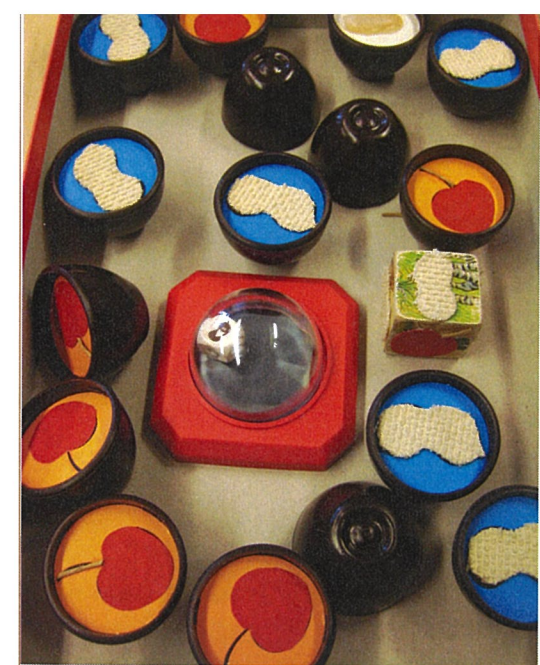
Under årens lopp har undervisningspraxisen i specialskolorna så småningom utformats för att passa de dövblinda. Denna praxis kallas av biträdande professorn **Jesper Dammeyer** vid Köpenhamns universitet för "dövblindhetspraxis", ett handlingsätt som personalen själv inte längre anser vara på något sätt speciellt. Till dövblindhetspraxisen hör samar-

betsmetoder, umgänge med den dövblinda eleven samt redigering av läromedlen så att en dövblind kultur skapas även inom skolan. Taktila material, material som man kan känna på, klistras på utbildningsmaterialen och taktila "landskap" skapas från olika böcker medelst tyger och dockor, till glädje för både dövblinda och andra små elever. Dessa landskap, som berör de ämnen man studerar, kan placeras i skolans korridorer så att alla kan utforska dem. Detta gör att dövblindheten blir en synlig del av skolans egen kultur.

Glädje i grupp

Handledande läraren, **Keith Park**, på den engelska organisationen Sense (The National Deafblind Rubella Association) har utvecklat en metod för interaktivt berättande att användas vid grupparbete. Metoden är lätt att genomföra och är lämplig för dövblinda och flerhandikappade barn. Park har själv tillsammans med flerhandikappade personer bearbetat berättelser som används i den allmänna un-

Klickspel i taktilt format.

dervisningen i skolorna, bland annat berättelser ur Bibeln, **Dickens** "En julsaga", utdrag ur pjäser av **Shakespeare** ("**Macbeth**"), klassiska sagor och dikter på ålderdomlig engelska. Macbeth har uppförts på Shakespeares Globe Theatre bland dövblinda personer och assistenter på ett trögolv med mycket god resonans. Park rekommenderar denna narrativa metod också för att återberätta vårt nationalepos "Kalevala". Även om de dövblinda barnen inte nödvändigtvis förstår de talade orden i historien kan de ändå vara med i berättelsen. Interaktivt berättande är ett sätt att få barnen engagerade i gruppaktiviteter. De kan till exempel stampa med fötterna, klappa i händerna eller använda musikinstrument och skramla med regnpinnar för att lyfta fram de vibroakustiska elementen i berättelsen och dess narrativa rytm. Förutom alla barn kan även lärare, personal och föräldrar delta i berättandet.

Finländska undervisningslösningar

I Finland är de pedagogiska lösningarna gällande dövblinda barn mycket individuella, det kan ske förändringar i elevens sinnen mitt under skolgången och då behöver undervisningsmetoderna ändras. Det begränsade synfältet leder till att den synhörselskadade elevens sittplats, akustiken och arbetet vid svarta tavlan lyder sina egna lagar. Valet av färg på läroböckerna är mycket viktigt för eleverna. Undervisningen av elever med medfödd dövblindhet kan genomföras antingen ämnesindelad eller enligt arbetsfält. En enhetlig undervisningsmetod finns inte, men studien visade att sådan undervisningspraxis som är karakteristisk för undervisningen av dövblinda elever förekommer i varje skola. Arbetsmetoder modifieras och byts ut i olika ämnen för att passa de dövblindas användning av sina sinnen, en del av böckerna kan beställas i punktskrift och bildexempel görs taktila eller presenteras genom föremål. Egna berättelser bearbetas till taktila böcker och man väljer ämnen som intresserar eleven. En dövblind elev måste ha en egen arbetsplats, tydliga platser för sina saker och ett personligt skolgångsbiträde. De viktigaste hjälpmedel som nämndes i intervjuerna var cochleaimplantat och egen persondator. I skolorna används allmänt olika kommunikationssätt som stöder och ersätter tal, och under-

Taktilt landskap ur boken Ronja Rövardotter.

visningspersonalens fortbildning och kompetens värderas högt. En vuxen står i nära kontakt med eleven hela tiden och fungerar förutom som lärare även som elevens tolk, syntolk och handledare i skolans vardag.

En hel del utbildningsmaterial tillverkar man själv i skolorna bl.a. taktilpärmar, punktskriftsuppgifter, material man kan röra vid, bilder och korguppgifter. Av en vuxen som arbetar med dövblinda krävs god samarbetsförmåga, empati och motivation för fortbildning.

Hur genomfördes studien?

Artikeln baserar sig på undertecknades pro gradu avhandling i specialpedagogik vid Institutionen för pedagogik vid Åbo universitet från år 2013. Avhandlingen heter "Kuurosokeiden

opetuskäytäntöjä Suomessa opetus-henkilöstön kuvaamana" (fri svensk översättning: "Dövblind undervisningspraxis skildrad av undervisningspersonalen").

Studien fokuserar på undervisningspraxis för dövblinda och synhörselskadade i Finland, så som undervisningspersonalen beskriver den med egna ord. Dessutom granskades de kommunikationsmetoder och hjälpmedel som eleverna använde sig av. Även de vuxnas roll vid undervisningen av dövblinda elever analyserades. Studien genomfördes som kvalitativ forskning. Som forskningsmetod användes semistrukturerade tematiska intervjuer. De intervjuade var tio vuxna som hörde till undervisningspersonalen vid specialskolor på fyra olika orter. Fem av de vuxna var skolgångsbiträden eller -handledare och fem var speciallärare. Dessutom intervjuades två dövblinda elever, för att deras egna tankar om skolgången också skulle komma fram. ♦

Ritva Hoikkala är pedagogie magister (PeM), specialklasslärare och teckenspråkstolk. I sitt arbete som Hörselförbundets speciallärare följde hon med rehabiliteringsnätverk för dövblinda och flerhandikappade barn med hörselnedsättning och för närvarande arbetar hon som specialklasslärare i Salo. ♦

Den första mottagaren av FN:s människorättspris från Finland, Liisa Kauppinen, är också hedersdoktor vid universitetet i Jyväskylä. Bild: Jyväskylä universitets fotoarkiv.

Liisa Kauppinen fick FN:s människorättspris

*Text: Jyväskylä universitet informerar
10.12.2013*

Hedersordföranden för Dövas världsförbund, organisationsrådet **Liisa Kauppinen**, är den första finländare som fått FN:s människorättspris. Det tilldelades henne för hennes livsverk för de dövas rättigheter.

FN:s människorättspris delas ut vart femte år för framstående arbete för mänskliga rättigheter. Kauppinen

fick ta emot priset vid FN:s generalförsamling i New York på den internationella människorättsdagen tisdagen den 10 december 2013.

Kauppinen har en lång internationell karriär för de dövas rättigheter bakom sig. Hon var verksamhetsledare för Dövas Förbund under åren 1976-2006, generalsekreterare för Dövas världsförbund, WFD, 1995-2003 och innehade olika rådgivande uppdrag inom FN 1995-2006. Kauppi-

nens internationella arbete för mänskliga rättigheter omfattar också en rad olika expert- rådgivar- och representativa funktioner i WHO, ILO och UNESCO, samt uppgifter i många olika takorganisationer inom handikappområdet. Hon är också hedersdoktor vid universitetet i Jyväskylä.

Samarbetet med FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR) omfattar förutom de dövas egna intressebevakning även rättigheter för personer med funktionsnedsättning i vidare bemärkelse samt människorättsfrågor över lag, särskilt kvinnors och funktionshindrade kvinnors rättigheter.

– Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är en av de finaste förklaringarna om mänskliga rättigheter och kompletterar övriga förklaringar. Konventionens anda är att det inte finns någon skillnad mellan handikappade och andra människor, utan vi är alla olika med likvärdiga rättigheter, säger Kauppinen.

Liisa Kauppinen tackar de underbara samarbetspartner hon haft med i sina samarbetsnätverk under årens lopp, och vill dela denna hedersbetygelse med dem alla.

Kauppinen promoverades till hedersdoktor vid universitetet i Jyväskylä år 2004. ♦

Bakgrund: Människorättspriset

FN:s människorättspris delas ut vart femte år för framstående arbete för mänskliga rättigheter. Det delades ut för första gången för 40 år sedan, då deklarationen om mänskliga rättigheter fyllde 20 år.

I år fick totalt sex personer priset, förutom Kauppinen bl.a. förespåkaren för pakistanska flickors utbildning, **Malala Yousafzai**. Utmärkelsen överlämnades av FN:s vice generalsekreterare **Jan Eliasson**.

Tidigare mottagare av priset inkluderar **Martin Luther King** (postumt 1978), **Nelson Mandela** (1988) och **Jimmy Carter** (1998).

Finlands ständiga representant i FN, ambassadör **Jarmo Viinanen**, säger att Finland just nu i FN:s kommitté för mänskliga rättigheter, i enlighet med det människorättspolitiska handlingsprogrammet, speciellt betonar främjandet av jämlikhet.

Finland fäster stor vikt vid kvinnors, handikappades och ursprungsbefolkningars rättigheter.

Källor: www.formin.fi och www.un.org. ♦